SYNODVS DIOECESANA

AB ANTONIO RICCIVLLO,

ARCHIEPISCOPO CONSENTINO CELEBRATA.

Anno Domini 1642.

NEAPOLI. Typis Camilli Caualli 1642.
SVPERIORVM PERMISSV.

IN NOMINE DOMINI

Amen,

ET INDIVIDVAE TRINITATIS

Patris, & Filii, & Spiritus Sancti amen.

NOs Antonius Ricciullus Miſeratione Diuina Archiepiſcopus Conſentinus, ad Dei Omnipotentis, & Beatæ Mariæ ſemper Virginis, ac Sancti Michaelis Archangeli, & Sancti Franciſci de Paula Patronorum noſtrorum laudẽ. Hæc pro Cleri, Populique Fidei noſtræ concrediti reformatione, & in Chriſtiana diſciplina progreſſu, præſenti noſtra Diæceſana Synodo prima decernimus, ſtatuimus, atque ſancimus.

DECRETA IN SYNODO DIOECESANA CONSENTINA

Habita in Eccleſia Metropolitana Anno 1642. die 25. Maij.

De Fidei Profeſſione.
Cap. I.

PIA Sanctorum PP. docuit antiquitas,& catholicæ Eccleſiæ vſus obtinuit, vt in Synodalibus conſtitutionibus ordinandis orthodoxæ fidei profeſſio initium faceret, vt quæ totius ſpiritualis ędificij eſt fundamentum ipſo facto fęlicius virtutum ſtructura conſurgat. Quare iuxta S.C. Trident. decreta, & fel. record. Pij IV. conſtitutionem eam fieri, volumus ab omnibus, qui huic Synodo quacunque ratione interſunt. Præſtabunt etiam & ij, quibus beneficia curata conferũtur. Similiter Canonici, & dignitates infra bimeſtre à die adeptæ poſſeſſionis corã Nobis, vel Vicario noſtro, & Capitulo ad præſcriptum Decreti S.Concil. Trid. alioquin fructus non faciant ſuos, eoſque à nemine, præterquam à Summo Pontifice condonari poſſe denunciamus. Simulque qui quomodocunque, aut vbicunque liberales artes, ſeu diſciplinas, vel ſcientias docuerint, etiam ſi ſint prima rudimenta Grammaticæ; Concionatores, cauſarum Patroni, & Procuratores in cauſis ſanctæ fidei.

De Sacramentis Eccleſiæ, eorumque cultu, & veneratione.

Cap. II.

CVm domum Dei deceat ſanctitudo,& in pace ſit locus eius,omni ratione congruit pacificum eſſe cultum. Hortamur igitur omnes, & monemus in Domino, vt ſingulorum pacificus ſit ingreſſus, humilis,& deuotus, omnes orationibus inſiſtant,Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentũ flexo vtroque genu adorent. Ad tremendum Ieſu Chriſti nomen humiliter ſe inclinent, & dum Sacroſancta Miſſarũ myſteria celebrantur, & diuinæ cantantur laudes, Verbum Dei annunciatur,nemini liceat in eis ſpatioſè deambulare, Cachinnos,& riſus facere, nec etiam negotia ſecularia tractare.

Mulieres cadauera mortuorum comitantes non admittantur in Eccleſiam deturpatæ; nec minus eiulare eis liceat, & ſi forſitan introductæ fuerint, vel eiularint, vel manu faciem deturparint, vel capillos euellerint arceantur ab ipſa Eccleſia,etiam ſi poſt aliquos dies tumulati cadaueris ea commiſerint. Nenias ne dicant,ſeu vt vulgo dicitur, reputent,aut poſt amotum à domo cadauer faciem vnguibus lacerent pro morte ſuorum,& in Eccleſia clamore lamentent ſub pęna excommunicationis.

Mandamus etiam ſub pœna ſuſpenſionis incurrenda Rectoribus, Curatis, & alijs, ad quos ſpectant, vt in exequijs Defunctorum cadauer à domo non amoueant,ſi ibi Nenias dictas eſſe,ſeu reputatum eſſe, aut faciem vnguibus laceratam eſſe comperer int, & cadauer inſepultum remaneat, donec aliter à Nobis fuerit prouiſum.

Mendici importunas eleemoſinas quærentes ad fores tantum Eccleſiarum permittantur. Neminique ad ipſas de nocte pateat aditus,niſi Clericis dumtaxat ad eorum munia peragenda, vel neceſſitate cogente, præterquam in nocte Sanctiſsimæ Natiuitatis Domini; ſed fores omnino vectibus,& clauibus ſint occluſæ, vt ab omni malorum incurſu ſint immunes.

Nec in eis colloquia publica haberi, vel aliquid doceri, præter ſacras litteras poſſit.Inſuper vt mundæ cuſtodiatur

& ſi

& ſi aliquo caſu, vel vetuſtate collapſæ, etiam in minimo, reſtaurentur expenſis eorum, ad quos de iure, vel conſuetudine ſpectabit.

Tectum ad pluuiam arcendam; omnino clauſum, & integrum ſit. Pauimentum concinnum, & æquale, nullaque de cauſa deformatum, etiam pro tumulandis cadaueribus.

Altaria ſint lapidea, vel lateritia, ita apta, & concinnata, vt commodè in eis Miſſæ ſacrificium celebrari valeat, nec minus ſeptem palmorum longitudinis. Habeant inſuper iconas decentes, quæ ſi erunt collocandæ, non antè liceat, quam à Nobis, vel Vicario noſtro fuerint approbatæ. Tobaleas, Tabellas, aliaſque ſacras veſtes ad præſcriptum Miſſalis Romani Rubricarum, quas ad alios profanos vſus minimè volumus poſſe accommodari.

A Choro dum Miſſa celebratur, vel diuinę cantantur laudes, laici cuiuſcunque conditionis arceantur, nec eos Parochi permittant permanere ſub pœnis noſtro arbitrio declarandis. Clericis verò, & Presbyteris, ſub pœnis arbitrio mandamus, vt ibi eo tempore ſine ſuperpelliceo permanere non poſſint.

De Vita, & honeſtate Clericorum. *Cap. III.*

CVm Clerici in ſortem Domini vocati dicantur, & digni facti ſint, Altiſſimo famulari, congruit, vt omnis eorum vita, cultus, & modeſtia reluceat omnibus, & tamquam Miſteriorum Dei Miniſtri, Diuinarumque gratiarũ Diſpenſatores, cæteriſque omnibus in virtutibus neceſſe eſt percellere videatur.

Prohibemus igitur in ipſorum veſtitu exquiſitum cultũ, & elegantiã, non autem ſit abiecta nimis, & affectata negligentia, vel ſordes.

Veſtes præterquam nigri coloris omnino interdicimus.

Cammiſæ, ſiue ad collum, ſiue ad manus criſpæ, aut rugoſæ, aut turritæ, aut ceruleo colore ſiccatæ procul ſint ab eis, & contrafacientes pęnã arbitrio incurrant. Anuli vſum niſi quibus ex aliqno gradu honoris, & dignitatis conceditur,

tur,etiam prohibemus: quem etiam in Miſſa volumus deponi.

Veſtes quibus domi vtuntur omnis prorſus color, tum etiam ſpecies,& forma, quæ à clericali modeſtia videatur aliena,inhibemus,nec illæ quibus foris vtuntur,ſint fibulatæ,ſed omnino ſimplices,minimeque vti permittimus cintorijs ferratis; Nec valeat ipſas veſtes incinctas, ſeu inciſas deferre,ſed ſint continuæ,& cinctorium ſimplex, vel ſericum,vel ex quacunque alia materia,dummodo pre ſe ferat honeſtatem. Nec ſine ipſis veſtibus liceat clerico alicui incedere quocunque prætextu, etiam itineris faciendi, in quo veſte viatoria vti poſſe concedimus, vſque ad genua tamen. In contrafactores verò ita volumus animaduerti, vt præter amiſſionem veſtium,quæ capientium erunt, incidat etiam in pęnam pro qualibet vice ducatorum quinque. Si in ea veſte deprehendantur.

Similiter fęmoralia non turgida. Pileos, ſeu cappellos, vt vocant, in Eccleſia nolumus aſportari. Si autem ad euitandum aeris iniuriam deferantur, vel ad arcendam pluuiam,turbiculata non ſint, neque laicali forma,ſed honeſta,& rotunda,vt Clericos decet.

Tonſuram item iuxta cuiuſcunque ſtatus ordinem volumus deferri,quæ honeſtati,& dignitati, & ſtatui ipſorum ritè conueniat.

Comam longam non nutriant,capilloſque calamiſtratos, ſeu cincinnos,aut in frontis portio prominentes non deferant. Barbam religioſè componant. Pilos autem, qui ſupra labia ſunt (vulgo moſtacci) ita abraſos habeant, vt in ſumptione Sanctiſs. Euchariſtiæ illam nullo modo attingere poſſint.

Tabbellionatus,& Mercaturæ artem non exerceant, negotijs ſęcularibus non ſe immiſceant. Nec coram Iudicibus ſæcularibus negotia tractent: nec aliorum ſint negotiorum geſtores,ſiue curarores,nec aliena prædia curandi cauſa non ducant. Nec venationês,aliaſq; turpes artes exerceant; nec prophanis ſpectaculis interſint.

Perſonati,debaccanteſque per Ciuitatem non incedant. Comedias,& Theatros fugiant; choreas deuitent, taxillos, teſſeras,pagillarumque luſus à Sac. Canon. prohibitos deuitent ſub pœna ducatorum decem pro ſingulis.

Arma

Arma cuiuſcunque generis offenſiua prohibemus deferri, etiam clam, præcipuè pugiones, tormenta manualia, ſiue ſint magna, quæ vulgò ſcoppettæ vocantur, ſiue parua, quæ ſcoppettulos, ſeu archibuggettos appellamus. Volumus autem vt qui prædicta non obſeruauerit; & archibuggettum deferens captus fuerit, ſi fuerit ignobilis pęna annorũ quinque triremium; ſi fuerit nobilis, in carcerẽ detrudatur per idem tempus, ferentibus verò pugionem, aut ſtilettum, pęnam ducatorum centum imponimus. De alijs armis pęnam ducatorum vigintiquinque, in quam non incurrant ferentes enſem in itinere, vel per loca periculoſa tranſeuntes. Domi autem retinere permittimus arma omnia, præter archiboggettum, pugionem, & piſtolam, ad clericorum defenſionem.

Cum Sacrorum Canonum, & Conciliorum decretis, illos tantum in ſortem Domini cooptare dignum ſit, quibus propria virtutum merita ſuffragantur, omnes, & ſinguli, qui pro ſuſceptione ordinum Maiorum, ſiue Minorum, ſiue etiam primæ clericalis tonſuræ litteras commendatitias, ſiue cõmendationes, oretenus fieri procurent apud Nos, vel noſtrum Vicarium, vel examinatores Synodales; ſiue hoc faciant, vt ad confeſſiones audiendas licentiam obtinent pęnam inhabilitatis ad ordines ſuſcipiendos per annum incurrant.

Ad obuiandum violentijs, quas fieri comperimus, prohibemus, ne Clerici poſſint fideiubere pro Vniuerſitatibus, aut laicis; & fideiuſſiones, quas in futurum fieri contingerit ſint nullæ ipſo iure, nec Clericos afficiant; etiam ſi ſint factę penes acta noſtræ Archiepiſcopalis Curiæ, & ſub obligatione Camerali; obligatio autem cenſeatur fideiuſſoria, eo ipſo quo probatur pecuniam ceſſiſſe in vtilitatem laicorum.

Clerici, qui ſemel clericatui renunciarunt ad reſumendum habitum amplius non admittantur, niſi cauſa cognita, & præuio decreto Curiæ noſtræ, & reſumptio aliter facta, ſit nulla ipſo iure, nulloſque pareat effectus.

Sacerdotes, & Clerici omnes, bis ſaltim in menſe ſimul conueniant in conferentijs caſuum conſcientiæ, & ſacrarũ Ceremoniarum ſub pęna quinque carolenorum pro qualibet vice. Ijdem interſint, diebus Dominicis, & feſtiuis Miſſæ cantandæ ſub eadem pęna.

In quacunque Parochia diebus feſtiuis ante Solis ortum celebretur vna Miſſa pro commoditate Viatorum, cæteræ verò celebrentur poſt Miſſam maiorem, niſi aliter Parocho videatur.

De horis Canonicis, & Choro. Cap. IV.

Diuina officia ſtatutis horis, quas pro temporum qualitate volumus à Cantore præſcribi,& ſignis ſufficienter datis per eos,ad quos ſpectat, abſoluantur iuxta ſchedulam,quæ per eundem Cantorem fuerit confecta in Choro Romano ritu,in quibus Canonici,& dignitates intereſſe teneantur,nedum ad præſcriptam huius Eccleſiæ noſtræ conſtitutiones, quas ad verbum volumus obſeruari, ſed etiam tempore,quo nos paſtoralis officij noſtri cauſa celebraturi erimus,vel alia ſpiritualia munera peracturi. Nec à Choro quis diſcedere audeat, niſi precibus omnino abſolutis, vel aliqua vrgenti neceſſitate, vel pietate ſuadente à Vicario noſtro generali,vel Præfecto Chori approbanda, quæ erit ſemper prima Dignitas, vel qui primam vocem habebit in Capitulo,vel primus Hebdomadarius,cuius poteſtas erit,præter ea,quæ Cantori, vel Subcantori ratione graduum, quos obtinent, & cunctos in diſciplina retinere, & animaduertere in eos, quos in his defeciſſe deprehenderint,vel amiſiſſe fructus pro qualitate lapſus vniuſq; vel alterius diei,vel hebdomadæ, aut ſi caſus maioris conſiderationis acciderit,vlterius procedendum,etiam per expulſionem à Choro, quos viderint delinquentes maiorem correptionem,& pęnam ſubituros, re cum Vicario noſtro communicata,prout iuſtitia ſuadebit, Vicarius noſter animaduertet.

Horæ non incipiantur, niſi elapſa ad minus media hora à fine dati ſigni,quo facilius omnes qui illarum penſum ſoluere tenentur ad Eccleſiam poſſint conuenire, qui ſuperpelliceo debito induti prius in Sacriſtia, & quadrato capitio,& Canonicus cum inſignibus canonicalibus vnuſquiſq; ſuo loco ſedeat,niſi legitimè impeditus,munus ſuum exerceat, quod etiam in celebrandis Miſſis Conuentualibus vo-

lumus obſeruari,& omnia clarè,& diſtinctè recitentur,& nil confuſum,vel curſim,ſed cum deuotione.& ſilentio fiat.

Mutuas etiam collocutiones,quæ in Choro dum omnipotenti Deo laudes dicuntur, & irreuerenter ſanè habentur,omninò volumus auferri.

Scripturas,& litteras item omnes denique ſimul debitis ceremonijs vtantur, ſtent,ſedeant,etiã aperto capite,iuxta Magiſtri Ceremoniarum, & Sacrorum Rituum rationes. Tabaccum in Choro non ſumant. Qui ſecus fecerint, illius diei fructus ſuos non faciant.

Demum illud ante oculos habere, & mente voluere ſtudeant, dùm Chorum adpſallendum ingrediuntur,ſeipſos locum orationis, & ſacrificii accedere. Proinde mente conſiderent, quid agant, nè oculos Dei, cuncta videntis, offendant.

Qui Pſalmo *Venite exultemus* in Matutinis,vltimo *Kyrie* in Miſſa,& primo Pſalmo in Veſperis, nondum aduenerit, abſentis loco habeatur, illiuſque horæ diſtributione careat.Quam etiam pœnam incurrant,ſi in vnoquoq; mandatorum defecerint.

De Dignitatibus,& Canonicis.
Cap. V.

Dignitates in Eccleſia Dei ſunt inſtitutæ, vt Epiſcopos ſua opera iuuarent,cæteroſque verbo,& exemplo ad meliorem vitam prouocent. Decet ita à moribus, & vitæ ſanctitate prælucere cæteris, vt omnibus benè agendi, & rectè viuendi norma eſſe poſſint. Quapropter tantum ad Nos gradus aſſumendi,qui talis muneris merito valeãt partes implere. Qui vero iam reperiuntur aſſumpti, ità mores ſuos,ac viuendi rationem inſtituent, vt meritò ab omnibus præſtantiores cæteris dignitate cenſeantur,quippe qui eorum virtute, qua cæteris antecellunt, talem honorem ſint aſſecuti,crebrò apud ſe vſurpantes illud pium judicium; ſine miſericordia fiet his,qui præſunt.

Capitula fiant per vota ſecreta, & quilibet votum ſuum teneatur in vrnam mittere propria manu,nec quiſquam poſſit alteri votum ſuum credere,neque delegare,alias Capitulum nullum ſit. Con-

Confirmari in officialem nemo poſſit, niſi per vota ſecreta, vt ſupra danda, ac redditis prius computis, & ſatisfactis ſignificatorijs. Et confirmatio aliter facta ſit ipſo iure nulla, nec confirmato tribuat miniſtrandi facultatem.

Pecuniæ, quæ ſoluuntur Camerarijs pro legatis, aut aſfrancationibus, ſeruentur in Arca Capitulari, donec implicentur.

Capitulo non liceat diſtributiones quotidianas remittere abſentibus, niſi pro Eccleſiæ vtilitate, vel neceſſitate.

De Cantore, & Subcantore. Cap. VI.

CAntoris erit officium incumbere, vt traditæ, Chori leges ab omnibus exactè ſeruentur, illudque præcipuè, vt diuinæ laudes piè, diſtinctè, & decenter recitentur, & vnuſquiſque ſuo reſideat loco; & ſi quádo alij Eccleſiaſtici Viri deuotionis cauſa aduenerint, charitatiuè ſuſcipere, locoſque vnicuiq; competentes aſſignari, quæ omnia, cum abſens fuerit, præſtabit is, qui Choro præſidebit.

Subcantor vero, ſeu Magiſter Chori inſtabit, & eius erũt partes, vt celebrioribus anni feſtis, pia cuique munia in diuinis laudibus canendis aſſignabit, iuxta ſchedulam, quam prius cum Cantore confecerit, ſedebitque è regione Cantoris inter Canonicos, ſi Canonicus erit, habita ratione ſuæ promotionis: ſit minus primus Presbyterorum, polleatque cantu plano, ſaltem quo etiam pollere volumus hebdomadarium, inter ſex menſes; alioquin fructus non faciant ſuos. Et qui deinceps ad huiuimodi munia erunt aſſumendi, non aſſumantur, niſi prędicta facultate decorati, vt decenter valeant eius munera, prout decet, adimplere.

De Puntatoribus. Cap. VII.

PVntatores, ſiue à Nobis, ſiue à Capitulo eligantur, non prius quiſquam munus exerceat ſuum, niſi iureiurando ſe aſtrinxerit coram Decano, vel prima dignitate, qua-

ad officium ſuum ſpectat fideliter executurum ſint ad minus in ſacris conſtituti. Vtrique ſuos libros ſeparatim conficiat, qui ſinguli quatuor menſibus deputatis à Capitulo pro diuidendis diſtributionibus, qui ſimul conferant, vel ſi in aliquid diſcrepauerint conſulto Vicario noſtro ſtatuatur quid ſit agendum, ſine aliqua forma iudicij. Quod ſi aliqui peccauerint, præter peccati pęnam etiam tantum de ſuo reſtituant, vt Eccleſiæ ſuæ fabricæ damnum reparent. Si quæ controuerſiæ oriantur inter Canonicos, & Puntatores, tam de abſentia, quam de puntandi ratione, Ius erit Præſidenti Chori, ipſis auditis ſtatuere, quod ſtatuendum videbitur, Quod ſi ea ratione controuerſia non terminetur, Vicarius erit conſulendus, qui ſine forma iudicij rem totam decernat.

De feſtorum dierum ſanctificatione. Cap. VIII.

FEſti dies, quos ad Deum propitiandum Chriſti fidelibus Sacroſancta decreuit Eccleſia humana ac diabolica malitia factum eſt, vt ad ea potius tranſigantur, quæ à Chriſtiana pietate videntur aborrere. Ideo huic malo Nos occurrere, atque in debitum cultum huiuſmodi dies iuxta Eccleſiæ præceptũ reſtituere volẽtes, præſentis decreti vigore manualia, ac meccanica opera omnibus interdicimus, vbicunque locorum exercenda ſiuè domo, ſiuè foris, ſiuè Ruri, ſiuè alibi, ſub pęnis à Sacris Canonibus indictis.

Quod vt debitæ executioni demandetur tenore præſentium ſub pęna arbitrio noſtro incurrenda, præcipimus, & mandamus omnibus, & ſingulis Archipresbyteris, Vicarijs foraneis, Rectoribus, eorumque coadiutoribus, feſtorum Commiſſariis, & noſtræ Curiæ ſeruientibus, vt omnia feſtorum obſeruationi inuigilent, & contra violatores procedant, ſeruata forma noſtri edicti, aliàs editi, quod innouamus.

Quoniam vero & ſi Sacri Canones omnia opera ſeruilia meccanicoſque labores prohibeant, aliqua tamen ad vitam humanam ſubſtentandam, publicaſque neceſſitates leuandas eiſdem diebus feſtis tollerantur, propria, vt quiſque

ſcut

ſciat quid ſibi conceſſum, aut denegatum ſit infraſcripta adijcere viſum eſt, quæ diebus feſtis permittuntur.

In locis ſolitis Vrbis, & Oppidorum minutatim vendere pro illius diei vſu; panem, olera, & reliqua eſculenta, & puculenta; poſt Miſſæ ſacrum; poſſunt molitores molere, & cum animalibus farinam deferre pro publicis piſtoribus, quibus eum panem quoque permittimus, herbas metere pro animalibus alendis, & cum animalibus deferre, ſicuti etiā permittimus colligi, & deferri frondes pro bombicibus, quod etiam permittimus tempore Meſſis, & Vindemiæ, & Caſtanearum collectione. Aromatarij etiam lanij, Caupones res ſuas vendere poſſint. Ferramentarij equorū ſoleas ponere animalibus, & aptare poſſint. Fructus etiam tum animalibus, & niuem deferri concedimus, frumenta item ad publica vniuerſitatum horrea cum animalibus deferantur.

Onera quæcunque ſuper humeros aſportare permittimus.

Quando feſtū occurrit die Sabbati propter nundinas, cū animalibus onera quæcunq; deferri permiſsū declaramus, excepto feſto Sanctiſſimæ Aſſumptionis Beatiſſimæ Virginis. In alijs caſibus nemini liceat opera ſeruilia facere ſub quocunque prætextu, ſine licentia noſtra, vel noſtri Vicarij, quam licentiam nequaquam concedere poſſint Archipresbyteri, vel Vicarij foranei.

Petitioni huius fideliſſimæ Ciuitatis, piorumque Virorum annuentes, præter dies feſtos indictos ab Eccleſia vniuerſali, de præcepto volumus obſeruari diem feſtum Sancti Franciſci de Paula huius Ciuitatis, & Prouinciæ Patroni, quo die ab operibus ſeruilibus abſtineri mandamus, Cuſtodesque feſtorum contra tranſgreſſores ad pœnæ executionem procedant.

Vt autem feſti dies, qua decet cuſtodia ſeruentur hoc Kalendarium ſubijci viſum eſt.

Ianuario

1 Circumciſio Domini noſtri.
6 Epiphania Domini.

Februario.

2 Purificatio B. Virginis.
24 Matthiæ Apoſtoli.

Martio

7 Thomæ de Aquino.
19 Ioſeph Sponſi B.Virg.
25 Annunciatio B.M. V.

Aprili

2 Franciſci de Paula Prouinciæ Protectoris.
25 Marci Euangeliſtæ.

Maio

1 Philippi,& Iacobi Apoſt.
3 Inuentio S.Crucis.

Iunio

24 Natiuitas S.Ioannis Baptiſtæ.
29 Petri,& Pauli Apoſt.

Iulio

25 Iacobi Maioris Apoſt.

Auguſto

10 Laurentij Martiris.
15 Aſſumptio B.Virginis.
25 Bartholomęi Apoſt.

Septembri

8 Natiuitas B.Virginis.
19 Ianuarij, & ſociorum Martyrum.
21 Matthei Apoſtoli.
29 Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

Octobri

4 S. Franciſci Confeſſoris.
28 Symonis,& Iudæ Apoſt.

Nouembri

1 Omnium Sanctorum.
11 Martini Epiſcopi, & Confeſſ.
30 Andreæ Apoſtoli.

Decembri

8 Conceptio B.Virg.
21 Thomæ Apoſtoli.
25 Natiuitas Domini noſtri Ieſu Chriſti.
26 Stephani Protomart.
27 Ioannis Euangeliſtæ.

FESTA MOBILIA.

Dominicæ totius anni.
Feria V.in Cœna Domini noſtri vſq; ad Miſſam expletam.
Paſcha Reſurrectionis cum duobus ſequentibus diebus.
Aſcenſio Domini noſtri Ieſu Chriſti.
Pentecoſtes cum duobus ſequentibus diebus.
Feſtum Sanctiſſimi Corporis Chriſti.

Præterea dies feſti Patronorum quarumcunque Eccleſiarum Parochialium in ipſis locis.

Sanctarum Vrbicinæ,& Secundinæ, Sanctorum Eugenii, & Siluani,quarum corpora in noſtra Eccleſia Metropolitana oſſeruantur,officium ſub duplici,recitari mandamus ab omnibus in Sacris conſtitutis proprijs illarũ diebus in Eccleſia vbi reliquiæ adſunt.

De

De Archipręsbiteris, seù Vicarijs foraneis, & Parochis. *Cap. IX.*

VT Subditi noſtri benè, & in Dei timore viuant, quantum in Domino poſſumus, proſpicere cupientes, & ne delicta committant: Tenore præſentium mandamus omnibus, & ſingulis Archipręsbiteris, & Vicarijs foraneis, vt ſtatim àc notitiam habuerint de delicto aliquo à noſtris ſubditis commiſſo, ſtatim Nos in ſcriptis certiorare habeant de delicti qualitate, & contrarium non faciant ſub pęna ducatorum decem.

Eandem pęnam incurrere volumus Parochos, qui ad Nos in ſcriptis non tranſmittunt notam cōcubinariorum, qui publicè in ſua Parochia in concubinatu perſiſtunt.

Mandantes etiam prædictis Parochis ſub pęna ducatorum decem, vt ſingulis ſex menſibus in ſcriptis Nobis referant ſtatum ſuorum Clericorum ſuæ Parochiæ circa vitam, & mores, ſeruitium Eccleſiæ, frequentiam Sacramentorum, & ſtudij, & ſi in prædictis mentientur, grauiter puniantur.

Indemnitati ſubditorum noſtrorum proſpicientes tenore præſentium diſtrictè mandamus omnibus, ad quos ſpectat, vt in Tribunali noſtro Pandecta ſolita, & antiqua obſeruetur, in omnibus, & per omnia, quæ ſemper in Atrio dicti Tribunalis affixa exiſtat, vt ab omnibus videri poſſit, & ſi aliquis contrauenerit, grauiter à Nobis punietur ſtatim ac notitiam habebimus.

Archipręsbiteri locorum ſi fuerint Curati, vt pręcedant volumus Parochos ipſius baiulationis non vt Parochi, ſed vt Archipræsbiteri, ſaluis iuribus Eccleſiarum.

De Sacramentorum adminiſtratione. *Cap. X.*

VT Sacroſancta Sacramentorum Myſteria, qua decet reuerentia, & veneratione tractentur, & Populus maiore, qua poteſt deuotione ſuſcipiat: Curabunt Parochi, & cæteri Sacerdotes quibus eorum miniſtratio demandata eſt,

eſt, eorum excellentiam, valorem, & vim communi lingua crebrò explicare, & in ipſis adminiſtrandis ſtudeant vitam caſtam, & religioſam ducere, & animum, & mentem ita ab omni labe peccati alienam, vt diuina gratia adiuuante quouis tẽpore munus ſacræ adminiſtrationis ritè valeant exercere. iiſque vtantur Ceremonijs, quibus Sancta Romana Eccleſia vtitur, ac nos vti decet in nouo Rituali nuper à fel. Record. Paulo V. edito. Cum verò adminiſtrationem aggrediuntur, illud ſolum intendant agere, quod agunt, & quod Chriſtus Dominus inſtituit, & docuit Sancta Mater Eccleſia,

Expellantur, cum adminiſtrantur, excommunicati, ſi qui erunt præſentes, ſintque ab omni auaritiæ ſuſpitione alieni, purique ab omni labe ſimoniaca, & propterea interdicimus omnes eleemoſynarnm petitiones, ac rogationes, ſiue ſignis, ſiue verbis fiant, cum ſacra olea diſtribuuntur, quacunque conſuetudine etiam immemorabili non obſtante.

In ipſis vero tractandis ſemper vtantur ſupe1pelliceo, & ſtola, præterquam in caſu neceſſitatis in ſacramento Penitentiæ, & quando inter Sacerdotes in Sacriſtia fiant confeſſiones breues, vulgo reconciliationes.

De Baptiſmo. *Cap. XI.*

SAcramentum Baptiſmi non alibi miniſtretur, quàm in Eccleſia, niſi aliqua imminens neceſſitas aliud ſuadeat; quod cum acciderit, non prius volumns in priuatis domibus adminiſtrari, quam à Nobis, vel Vicario noſtro repenſata facultas obtineatur, ſi tamen tempus patietur. Nullo autem modo tunc permittatur ſacra olea adhibere, vel aliud facere, niſi infantem aqua abluere cum prolatione formæ. Nomina quæ imponũtur, hortamur omnes, vt ſint Sanctorum, vel Sanctarum; aliaque quæ à vanis oſtentationibus, ac gentilitatem ſapere videntur, omnino eiiciantur.

Sacrum Chriſma à Laicis non tangatur. Lintheum etiam quo caput baptizati abſtergitur, nec ſal exorcizatum, alijs tradantur.

Ad officium Patrini non admittantur Monaci, nec qui neſciunt rudimenta fidei; vel qui in proximo Paſchate non ſint præuia Confeſſione, ſacra Communione refecti. Nec à Patrinis aliquid eo tempore petatur. quas ſimul, & matrinas ea, qua decet, modeſtia tale munus obire volumus, proptere a has quidem hortamur velatas accedere, illos vero aperto capite depoſitoque armorum ornatu adnotanda poſtmodum dies in libro ſecundum rationem alias à noſtris Prædeceſſoribus traditam, ac demum materna lingua declaretur cognatio ſpiritualis contracta inter ipſos, & baptizatū, & matrem, & Patrem ipſius.

Quoniam vero ſæpe contingit pueros Domi baptizari ſiue ab obſtetrice, ſiue ab alijs, Parochorum partes erūt diligenter inquirere an hoc munus ſit ab illis diligenter peractum, rectéq; adminiſtratum. Vnde inueſtigabit quæ nam fuerit baptizantis intentio.

De Confirmatione. Cap. XII.

EA eſt noſtrorum temporum conditio, vt hoc Confirmationis Sacramentum, vel omninò prætermittatur, vel forte non cum eo Diuinæ gratiæ fructu, quo deberet, vſurpetur; Oportebit igitur in poſterum adueniente huius Sacramenti adminiſtrandi tempore Parochos ſuis ſubditis eius vim, & robur aperire, & quā maximè fieri poteſt, parati ad illud accedant Chriſti gratiæ vim conſequi mereantur. Vnde Adultos à peccatis expiatos prius per Sacramentum Confeſſionis, vel ſaltem contritos ad illud accedere oportet. Doceant præterea eandem contrahere cognationem ſpiritualem, cuius meminimus cum de Sacramento Baptiſmi ſupra egimus. Acta vero in cuiuslibet Confirmatione in libro deſcribantur, quod etiam in baptiſmate erit faciendum, iuxta aliàs tradita in libro animaduertendorum à Curatis huius Diœceſis.

De Sacramento Pœnitentiæ.
Cap. XIII.

PRæſtantiſſimum humanæ imbecillitatis ſubſidium, ac remedium eſt Sacramentum Pęnitentiæ, ac ſecunda poſt peccati naufragium tabula: vt propterea omnibus viribus enitendum ſit, vt ritè ab omnibus tractetur, ac ſuſcipiatur, quo maior inde animarũ fructus habeatur. Ad illud igitur adminiſtrandum accedat nemo, niſi tãto muneri fuerit à nobis idoneus iudicatus, ſiue ſæcularis, ſiue Regularis ille ſit. Quibus vero per nos hac ratione licuerit, illud meminerint in eiuſdem adminiſtratione ſeruandum, quod nouiſſimè in nouo Rituali à fel. record. Paulo V. præcipitur, vt nimirum ad audiendas confeſſiones non accedant, niſi ſuperpellicio, & ſtola induti. Sedes autem, ſiue Confeſſionalia ſemper erunt in loco aperto collocata; nec extra ea mulieres audiantur, niſi infirmæ in lecto iacentes, quo tempore fores cubiculi apertæ permaneant, vt Confeſſarius, & infirma ab alijs videantur. Non autem ante Solis ortum, nec poſt occaſum adminiſtretur, nec extra Eccleſiam, niſi neceſſitas, aut perſonarum ratio, aliaque rationabilis cauſa aliud ſuadeat. Qui ſęcus fęcerit pœnis arbitrio noſtro reſeruatis ſubdatur etiam ademptioni facultatis, ſi caſus poſtulabit.

Nullus præterea Confeſſariorum audeat tàm à caſibus, & Cenſuris Sedi Apoſtolicæ, quàm nobis reſeruatis quemquã abſoluere, niſi fuerit illis ſpecialiter indultum. Quare, ne in hac re aliquis error irrepat, opere pretium erit omnes caſus, & Cenſuras huiuſmodi in alto deſcriptos præ oculis habere, caueantque ne pęnitentias pecuniarias ſibi, vel eorum Eccleſijs attribuendas imponant. Sacrum præterea ſigillum ita cuſtodire ſtudeant, vt ne vel minimo quidem ſigno, nutuque illud violare contingat. Memores grauiſſimè huiuſmodi crimen à ſacris Canonibus mulctari, quod etiam alijs pęnis arbitrio noſtro mulctabitur.

S.D.N.

S.D.N. GREGORII PAPAE XV. Contra Sollicitantes in Confeſſionibus

GREGORIVS PAPA XV.
Ad Perpetuam rei memoriam.

VNIVERSIS Dominici gregis curam,quamque immeriti,cęleſti diſpoſitione gerentes, ſedulo inuigilare tenemur,vt ab omnibus prauis contagijs conſeruetur immunis,multoque maiori ſtudio prouidere , vt omnis peſtis ab ijs auertatur,quibus alios ſanandi officium eſt commiſſum,ne quod Euangelica ſcripta nos admonent , ſale infatuato non ſit in quo ſaliatur,& ad nihilum proſit vltra , niſi vt mittatur foras,& conculcetur ab hominibus.Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, quibuſdam in locis prouiſum fuit,vt impium,ac nefandum ſcelus, quod non ſolum inter Chriſtifideles non eſſe, ſed nec etiam nominari debet,procul ab ijs arceatur, videlicet, vt aliquis Sacerdos ad ſacras audiendas confeſſiones deputatus,Sacroſancto Pęnitentiæ Sacramento,ſollicitando pęnitentes ad turpia abutatur,ac pro medicina venenum,pro pane aſpidem porrigat,& ex cęleſti medico infernalis veneficus,ex patre ſpirituali proditor execrabilis animarum reddatur:idcirco Nos ea,quæ his pernicioſiſſimis Diaboli inſidijs arcendis certis locis ſalubriter conſtituta ſunt , vt nullibi deſiderentur, quantum ex alto conceditur, prouideñ.duximus.Alias ſiquidem à fel.rec.Pio Papa IV. prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis , videlicet,Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiſcopo Hiſpaleñ.in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori Generali.Cum ſicut nuper,non ſine animi noſtri moleſtia,accepimus diuerſi Sacerdotes in Regnis Hiſpaniarum,atque etiam in eorum Ciuitatibus , & Dięceſibus curam animarum habentes, ſiue eam pro alijs exercentes, aut alias audiendis confeſſionibus pęnitentium deputati in tantam proruperint iniquitatem , vt Sacramento Peni-

tentiæ in actu audiendi confeſſiones abutantur, nec illi, & qui id inſtituit Domino Deo, & Saluatori noſtro IESV CHRISTO iniuriam facere vereantur, mulieres videlicet, pęnitentes ad actus inhoneſtos, dum earum audiunt confeſſiones alliciendo, & prouocando, ſeù allicere, & prouocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiuſmodi Creatori noſtro reconciliationis grauiori peccatorum mole eas onerando, & in manibus Diaboli tradendo, in Diuinæ Maieſtatis offenſam, & animarum perniciem, Chriſtifidelium ſcandalum non modicum. Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica rectè ſentiunt, Sacramentis in Eccleſia Dei inſtitutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, Fraternitati tuæ de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, ſeù alios à te deputãdum, ſeù deputandos contra omnes, & ſingulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Dięceſum de præmiſſis quomodolibet diffamatos, tàm ſęculares, quàm quorumuis etiam exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectorum Ordinum Regulares cuiuſcunque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & præheminentiæ exiſtant, tàm ſuper præmiſſis, quàm ſuper Fide Catholica, & quid ea ſentiant, diligenter inquiras, & iuxta facultatum tibi contra hæreticos, aut de hæreſi quouis modo ſuſpectos à Sede Apoſtolica conceſſarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos, iuxta exceſſuũ ſuorum qualitates, prout iuris fuerit, punias, eas etiamſi, & prout de iure fuerit faciendum, debita præcedente degradatione ſæcularis Iudicis arbitrio puniendos tradendo. Nõ obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum, necnon ordinum quorumlibet, quorum ipſi Sacerdotes fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam motu proprio, aut alias quomodolibet conceſſis, etiã iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus corũ tenores pręſentibus pro expreſſis habẽtes, hac vice dũtaxat ſpecialiter,

cialiter,&expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Dat. Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 16. Aprilis M.D.LXI. Pontificatus Noſtri anno II.
Igitur vt literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & vbique locorum inuiolabiliter obſeruentur, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, ac de conſilio venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium contra hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum præinſertas literas huiuſmodi, ac omnia, & ſingula in eis contenta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque omnibus, & ſingulis inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, illaſque non ſolum in prædictis Regnis Hiſpaniarum, ſed in quibuſuis Chriſtiani orbis partibus firmiter, & inuiolabiliter obſeruari præcipimus, & mandamus, ac præterea, ne in futurum de pena his delinquentibus imponenda, & de modo contra eoſdem procedendi ab aliquo dubitari poſſit, ſtatuimus, decernimus, & declaramus, quod omnes, & ſinguli Sacerdotes, tàm ſæculares, quàm quorumuis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectorum ordinum, inſtitutorum, Societatum, & Congregationum Regulares cuiuſcunque dignitatis, & præheminentiæ, aut quouis priuilegio muniti exiſtant, qui perſonas, quæcunque illæ ſint, ad inhoneſta, ſiue inter ſe, ſiue cum alijs quomodolibet perpetranda in actu Sacramētalis confeſſionis, ſiue ante, vel poſt immediatè, ſeù occaſione, vel prætextu confeſſionis huiuſmodi, etiam ipſa confeſsione non ſequuta, ſiue extra occaſionem confeſſionis in Confeſſionario, aut in loco quocunque, vbi confeſſiones Sacramētales audiantur, ſeù ad cōfeſſionem audiendam electo, ſimultantes ibidem confeſſiones audire, ſollicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſiue tractatus habuerint, in Officio Sanctæ Inquiſitionis ſeueriſſimè, vt infra puniantur. Et præterea omnes hæreticæ prauitatis Inquiſitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Prouinciarum, Ciuitatum, Dominiorum, & locorum vniuerſi Orbis Chriſtiani in ſuis quemque Diœceſibus, & Territorijs, per has noſtras literas etiam priuatiuè, quo ad omnes alios ſpecialiter, ac perpetuò Iudices delegamus, vt ſuper his contra prædictos ſimul, vel ſeparatim in omni-

omnibus,prout in cauſis fidei, iuxta Sacrorum Canonum formam,necnon Officij Inquiſitionis huiuſmodi conſtitutiones,priuilegia,conſuetudines, & decreta, diligenter inquirant,& procedant,& quos in aliquo ex huiuſmodi nefarijs exceſſibus culpabiles repererint, in eos pro criminum qualitate,& circumſtantijs,ſuſpeſi.ab exequutione ordinis, priuationis beneficiorum,dignitatum, & officiorum quorumcumque,ac perpetuæ inhabilitatis ad illa,necnon vocis actiuæ,& paſſiuæ,ſi Regulares fuerint,exilij,damnationis ad triremes,& carceres etiam in perpetuum abſque vlla ſpe gratiæ,aliaſque pęnas decernant,eos quoque ſi pro delicti enormitate grauiores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione Curiæ ſęculari puniendos tradant. Dantes etiam facultates Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E.Cardinalibus generalibus Inquiſitoribus, ne delictum tã enorme,& Eccleſiæ Dei tam pernicioſum remaneat, ob probationum defectum impunitum,cum difficilis ſit probationis, teſtibus,etiam ſingularibus,concurrentibus præſumptionibus,inditijs,& alijs adminiculis delictum probatum eſſe arbitrio ſuo iudicandi, & Curiæ ſæculari, vt præfertur reum tradendum eſſe pronunciandi. Non obſtan.omnibus,quæ dictus prædeceſſor in ſuis literis prædictis voluit non obſtare,cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Mandantes omnibus Confeſſarijs,vt ſuos pęnitentes, quos nouerint fuiſſe ab alijs,vt ſupra ſollicitatos, moneant de obligatione denũciandi ſollicitantes,ſeù vt præfertur tractantes, Inquiſitoribus,ſeù locorum Ordinariis prædictis,quod ſi hoc officium prętermiſerint, vel pęnitẽtes docuerint non teneri ad denunciandum Confeſſarios ſollicitantes, ſeù tractantes, vt ſupra ijdem locorum Ordinarij, & Inquiſitores illos pro modo culpæ punire non negligant. Volumus autem, vt præſentium trãſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis,& ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio,& extra vbique habeatur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ,quodque eædẽ præſentes literæ,ſeù illarum exempla ad valuas Baſilicarum S.Ioannis Lateraneñ. ac Principis Apoſtolorum de Vrbe,& in acie Campi Flore affixæ omnes ita arctent,& afficiant,ac ſi vnicuiquè perſonaliter intimatæ fuiſſent.

fuiſſent. Dat.Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris,die 30.Auguſti M.DC.XXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

S. Card.S.Suſannæ.

Anno à Natiuitate D.N.Ieſu Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo Indictione 5.die vero prima menſis Septemb.Pontificatus Sanctiſs. in Chriſto Patris D.N. GREGORII Diuina Prouidentia Papæ XV.anno eius II. retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Baſilicarum S.Ioannis Lateranen. Principis Apoſtolorum de Vrbe,& in acie Campi Floræ,vt moris eſt,per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Mag.Curſ.

De Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento. Cap. XIV.

SAnctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum pignus æternæ felicitatis,ac charitatis,& gratiæ Symbolum decet omni animi pietate,& religione tractare. Propterea locus in quo aſſeruatur ſit præcipuus in Eccleſia. Tabernaculum ligneũ deauratum,& ſerico velo contectum intus bene firmum, & tutum,ſimilique elegantia ornatum. Ipſum vero Vas Sanctiſſimum Euchariſtiæ corpus continẽs ſit argenteum intus deauratum.Porrò Parochus, cuius eſt munus diuinum hũc theſaurum cuſtodire, ſacram hanc domunculam ita tutam, & clauſam eſſe curabit, vt nulli facile pateat; claues quas apud ſe perpetuò retinebit, nec vlli vnquam committentur,niſi alia vrgens neceſſitas ſuadebit,& tunc non cuilibet, ſed probatæ vitæ Sacerdoti. Qui vero in hoc peccauerint,

ac deſides fuerint trium menſium ſuſpenſionem incurrant, maiori à nobis pęna pro noſtro arbitrio mulctandi.

Hoſtiæ vero, quæ conſeruandę erunt omnino ſint recentes, nec ante octo dies confectæ, ſint forma orbiculata, & nō alitèr, congruæ magnitudinis non confractæ, ſeu aliqua macula notatæ.

In die Paraſceue in̄ Sacriſtia decēti loco cuſtodiatur perpetuo accenſa ante ipſum prælucentę lampade. Tabernaculi vero Oſtiolum apertum, vt omnibus pateat,

De ratione miniſtrandi:
Cap. XV.

CVm omnibus vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus ab Eccleſia ſit iniunctum in Paſchate Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum ſi ad annos diſcretionis peruenerint, ſumi: Monebit Parochus Populum de huiuſmodi præcepto, & vt illi communicando pareat, hortabitur, quos vero in hac re deſides, & inobedientes deprӕhenderit poſt dies quindecim ad Superiores deferant rationes, cauſaſque moræ, ſi quis habet, & extra Sacramentum confeſſionis cognouerit, indicabit.

Adminiſtraturus vero hoc Sacramentum oues ſuas prius cognoſcat, vt ſic pabulum miniſtret, minime vero alijs, qui alienæ ſunt Parochiæ, quas ad proprium Parochum communicādas dimittet; niſi aliter nobis ex rationabili cauſa viſum fuerit, vel Vicario noſtro, cum obligatione tamen præſentandi ſchedulam ſuæ cōmunionis proprio Parocho intra 15. dies; quod ſi ſecus factum fuerit taliter communinicati pro non communicatis habeantur, niſi maiorem partem anni, vel ad minus ſex menſes in Parochia, in qua Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, habitauerint, vel ibi commorentur, aut domicilium trahant, vel facultatem, à ſuo Epiſcopo, vel Parocho exhibuerint oſtenſuri quoties opus fuerit. Aduenæ quoque, & Peregrini quorum nomina ad nos cum fuerint requiſiti deferant, & etiam qui paucis ante diebus ſacra Communione fuerint refecti, hoc præcepto aſtringi ſciant, etiam ſi ſint infirmi; & in ea adminiſtranda pixide, non autem patena vtantur, maxime

xime cum communicandi, niſi neceſſitas aliud ſuadeat, non erunt pauci, vt ſupra ſex.

Cum autem erit deferendum ad infirmos pro ſacro Viatico, omni qua decet reuerentia, & comitatu fiat à Sacerdote ſub vmbella geſtetur præcedentibus facibus, ac lanternis nec extinctis Cęreis abſque lumine procedatur; ac demum præcedente tintinnabulo, quo omnes ad illud venerandum excitentur. Minime tamen deferendum erit infirmo, vt illud cum ſumere non valet adoret, vel oſculetur ex Pij V. Pont. Max. decreto. Illud etiam animaduertendum, ſi nulla ſuperſit particula conſecrata, quia nimirum omnes conſumptæ fuerint in communione plurimorum infirmorum, in reditu debere Parochum ſine vlla pompa redire, depoſito ſacro amictu, ac cereis extinctis, ipſum vero vaſculum apertum clam deferat.

In proceſſione vero in die Sanctiſſimi Sacramenti illud Parochus curabit vt viæ qua tranſeundum erit omnino ſint mundæ, & ornatæ, prout tanti diei celebritatem decet; nullas patiatur Parochus exponi auleas, picturas, & immagines. niſi quæ ad pietatem, & religionem excitandum videbuntur aptæ.

De ſacra Miſſarum celebratione.
Cap. XVI.

SAcramentum, ac incruentum Miſſæ ſacrificium, quod quotidie Omnipotenti Deo offerimus, ea erit rêuerentia & pietate peragendum, qua tanti ſacrificij dignitate congruit. Statuimus propterea vt in ipſa Sancti ſacrificij celebratione omnino arceantur omnes importunæ pauperum commendationes, peregrinorum, aliarumque ſimilium perſonarum, eleemoſynarumque petitiones, quibus tum celebrantis, tum audientium animi à debita attentione reuocātur. Illud etiam monemus, quod à Sacr. Congregatione nuper ſancitum eſt, vt nulla ratione cuilibet liceat Sacerdoti pro celèbrandis Miſſis eleemoſynas accipere, niſi prius muneribus, quibus tenebantur, ſatisfactis, vel eleemoſynæ pro Miſſis oblatæ parte ſibi retēta, reliquam alteri tradere, cum onere eiuſdem Miſſæ celebrandæ, quod ita volumus debitę

executioni mandari, vt tranſgreſſores alijs etiam pęnis arbitrio noſtro infligendis ſint obnoxij.

Probent autem ſeipſos Sacerdotes, cum ad hæc diuina Myſteria tractare accedunt conſcientia prius excuſſa, & per ſacramentalem confeſſionem purgata, nihilque vnum omittant quo ad tantum munus ritè peragendum poterunt: operto autem capite nullatenus licebit diuina tractare, niſi vrgente neceſſitate, poteſtate à nobis facta, nec cum annulo, & qui aliqua facultate vti poſſunt, niſi dignitas ſuffragetur.

Qui nuper vero initiati erunt, non prius ad celebrandum admittantur, quàm à Magiſtro Ceremoniarum idonei, & ſanis ritibus ſufficienter inſtructi, fuerint habiti.

In Oratorijs autem priuatis Miſſæ ſacrificium non peragatur, niſi vbi à ſancta Sede Apoſtolica fuerit indultum.

Qui cum certo Altari ex obligatione Miſſa debetur nouerit alibi celebrare non poſſe, niſi in caſibus à iure permiſſis, qui cum opus fuerit à nobis declarabuntur; Munus inſuper erit Sacriſtæ librum conficere, in quo omnium nomina deſcribantur, notato prius die, & anno, qui celebrabunt. in ſingulos annos, vel cum opus fuerit renouandum, vt de facili cognoſci poſſit quis ſuo munere ſatisfecerit, ibidem notato loco, & cauſa ſuæ celebrationis, qui fideliter cuſtodiatur.

Ad ſacrificandum vèro, nemo accedat, niſi à Sacriſta vocatus, cuius munus erit Sacerdotes celebraturos vocare, alioquin non faciant fructus ſuos; Non licebit autem vocare, niſi vnum, aut alterum, qui primus ſuccedat, quæ ratio in cæteris erit ſeruanda, qui ſunt ſacrificaturi, vt prædictum ſinguli, vel bini ſubinde vocentur. Hac autem legè nullo modo teneri volumus Officiales Eccleſiaſticæ, quibus, vt ſuo muneri ſatisfaciant licebit tunc miſſare, cum illis magis commodum. & oportunum videbitur; Indulgemus etiam ſenibus ſupra ſexaginta annos, aut infirmis, vt quādo libuerit, ſine hac lege poſſint ſacra peragere.

De

De Sacramento Extremæ Vnctionis.
Cap. XVII.

CVm conſtet hoc Sacramentum extremæ Vnctionis à Domino inſtitutũm, tanquam firmiſſimum præſidium aduerſus humani generis hoſtem, qui cum ſemper, tum extremo vitę noſtræ tempore, ſciens quod modicum tempus habet maximè inſidiatur, curabit Parochus cum ad ungendum vocabitur, illud ſanctè, & ritè adminiſtrare, & ęgrotum diſponere, vt ea qua decet fide, & pietate ſacram illā vntionem ſuſcipiat, cum per illa Diuina conferatur gratia peccatorum reliquiæ deleantur, & demum ad Diuinæ miſericordiæ fiduciam erigatur animus, contraque Diaboli inſidias ad ſupremam luctam armatur, & roboratur. Quare oportunius videtur conferēdum, cum licet infirmi ſit deſperata ſalus, ſenſibus tamen integris, mens, & ratio vigeat. Præterea ſicut in cæteris ſic in hoc Sacramento omninò morem illum corrigendum putamus, quo pro Sacramenti adminiſtratione aliquid præſtatur, ſiue ſit petitum, ſeu ſpontè datam, aut aliter conſertum.

De Matrimonio.
Cap. XVIII.

SAnctè, & religiosè tractandum videtur matrimonij Sacramentnm; cum ad propagandam prolem à Deo fuerit inſtitutum, & Chriſti Domini præſentia, & honeſtatum, & ab eodem eſt Sacramentum nouæ legis inſtitutum Parochus præterea quolibet anno commodius fieri poterit, Sac. Conc. Trident. decretum populo notum facere, quo anathematis pęna feriuntur, qui directè, vel indirectè ſubditos ſuos, vel quoſque alios cogunt, quo minus liberè matrimonia contrahant; Monebitque vt ſponſi antequam ad celebrationem Matrimonij deueniant, ſe confeſſione expient, & ſacro Euchariſtiæ pabulo reficiant, quo vberior ex hoc Sacramento gratia conferatur. Docebit præterea omninò ſeparari debere, qui intra gradus prohibitos matrimonium contraxerint, & omni ſpe diſpenſationis conſequendæ

carere, ſi quod peius eſt, conſummarint.

Neque debere miniſtrari pueris ante annos pubertatis, nec ijs, qui fidei rudimenta neſciunt, videlicet Pater noſter, Aue Maria, & Credo. Non ſunt ferendi, qui ad res matrimoniales impediendas varijs artibus vtuntur, nunc ementitis gradibus, nunc maleficijs impugnando, & inſuper maleficium maleficio expurgant. Quapropter huic malo occurrere volentes, excommunicationis pęnam imponimus in eos, qui talia agunt. Vtque omnibus, hæc Cenſura innoteſcat, poterit Parochus, cum tempus oportunum apparuerit populo denunciare, in quo eo ipſo volumus peccantes incurrere, nobis dumtaxat reſeruata abſolutione, niſi in periculo mortis.

Denunciationes, quæ ſeruata forma Conc. Triden. in Eccleſia Parochiali erunt proclamandæ, nullatenus fiant eorũ, qui ad annos pubertatis non peruenerint, expleuerintque ſimiliter, & eorum, qui rudimenta fidei ignorant. vt de Matrimonio dictum eſt, ſacra Communione in Paſchate non fuerint refecti; Quod ſi contingerit aliquod impedimentũ detegi, etiam ſi ab vno tantum proponatur, Parochus ceſſabit, nos conſulendo, quid in talibus erit facturus. Quæ vero ſupra bimeſtre factæ fuerint ad celebrationem matrimonij non ſufficiant, niſi denuò fiant.

Cum vero ex aliqua iuſta cauſa, ad præſcriptum Sac. Cõcil. Trid. per nos fuerit mandatum non fiant. Volumus autem anteaquam copulentur coniuges proponere debere, vt ſi aliquod impedimentum adſit ſciatur, facultatem vero à nobis conceſſam, Parochus diligenter conſeruabit, & in matrimoniorum libro, in quo omnia diligenter annotabit, iuxta formam aliàs à prædeceſſoribus noſtris traditã; quod ſi ſecus fuerit factum 25. librarum ceræ albæ in pœnam incurriſſe, & etiam maiorem ſi caſus poſtulabit. Sèd ſi coniuges ſint diuerſarum Parochiarum, in ambabus Parochijs denunciationes fiant.

Item ſi diuerſarum Diœceſium, præter Parochi illius loci teſtimonium etiam approbatio ſui Epiſcopi accedat, vel Vicarij à Vicario noſtro prius cognita, & approbata, & eo mandante ad celebrationem deueniant.

Ægyptiorum vero, vel Zingarorum, vt vulgus nominat, non fiant, niſi de mandato noſtro, vt prius omnes eiuſdem

ordinis homines in Eccleſia conuenire faciat ad denunciationes audiendas,cum eorum conditio ab alijs ſcire non poſſit.

De Ordine.
Cap. XIX.

MInoribus Ordinibus,vel ſacris à nobis initiandos, antequam ordinatio habeatur,propoſito ædicto,nobis, vel cui nobis videbitur,ſe præſentent,vt quid intēdant declarent,Parochis in mandatis damus, vt inter Miſſarum ſolemnia eorum nomina,& cognomina,eorumque pium deſiderium populo denuncient; & diligenter de eorum ætate,vita,moribus,& alijs à Sacr. Can. & conſt. Apoſtolicis requiſitis à fide dignis ſe informent, etiam ſi prima Tonſura,vel minoribus ordinibus erunt initiandi, ſeruata forma reſcripti nouiſſimè editi à Sac.Congregatione, ſimulque de eorum facultatibus,& cum prima facultas eis fuerit cum litteris teſtimonialibus ad præſentiam noſtram ſe conferant,vt ipſis viſis,& conſideratis requiſita neceſſaria habere compertum fuerit,& per examen idoneos ad petitos Ordines ſuſcipiendos poſſint admitti. Alienarum vero Diœceſium cum litteris Ordinarij ſui non ante duos,vel tres menſes ad ſummum confectis vitæ,morum, doctrinæ, & ordinis continentibus non admittantur.

Illud etiam monitos volumus,qui ad ſacros promoueri ordines intendunt irregularitatem incurrere, ſi ante debitam ætatem, vel falſis litteris,vel mentito titulo, aut etiam extra tempora à Iure ſtatuta ordinentur, quam ſolus Rom. Pont.ſi tale Ordinum exercuerint diſpenſare poteſt.

Experientia denique docet vix ad vitæ ſuſtentationem ducatos triginta ſufficere, præſertim horum temporum qualitate penſata,ſtatuimus igitur, vt qui ad ſubdiaconatus ordinem ſunt promouendi non admittantur, niſi dictam ſummam ducatorum 30.habuerint,ſiue ex beneficio, ſiue ex penſione,ſiue ex vtroque, quod etiam ſi defecerint, per patrimonium poterint ſuppleri, niſi ordine circumſtantijs perſonarum penſatis,aut locorum, ſummam minuere videatur,quæ 20.ducatorum extra ciuitatem minor non ſit.

Quo-

Quoniam vero ſæpe ſæpius accidit, vt ſimulatis, vel parentum, vel amicorum, aliorumvè perſonarum donationibus, & conttactibus eorum patrimonium, conētur promouendi oſtendere; Statuimus, vt locorum Vicarij, Archipręſbyteri, alijque ad quos litteræ noſtræ pro eorum conditione indaganda fuerint directæ, vt diligenter explorent veræ ne, an falſæ huiuſmodi donationes ſint, & cum ſuis litteris teſtimonialibus, & magiſtratus loci fide autentica in ipſarū calce ad nos transferantur, quæ omnia gratis fiant cum omni onere, ſiue æris alieni grauamine, quæ ſupradictam ſummam 30. ducatorum in aliquo poſſint grauari.

In quibus omnibus ſi in aliquo malitiosè defecerint pręter alias à Iure inflictas, excommunicationis pœnam volumus incurrere, nobis dumtaxat reſeruatam tam fabricātes, quam qui in eis conſilium, vel fauorem dederint.

Redditus denique prædictos pro patrimonio, & titulo conſtitutos prohibemus nullatenus poſſe relaxari, donari, reſignari, vel alienari, permutari, vel pignori dari, cedi, vel reuendi, etiam ipſis donatoribus rem donare, vel rem concedi, pęna vnciarum 25. appoſita, quam ex nunc piæ domui Refugij applicamus, ac cōtractuum inualiditatis, quos nullos, inualidos, nulliuſque efficaciæ, vel valoris declaramus.

De Monialibus
Cap. XX.

QVoniam vbi maius periculum imminet, diligentius incumbendum eſt. Moniales, quæ ſpretis Mundi illecebris, conculcatis etiā parentibus Deo Opt. Max. famulantur ſpeciali charitate perſequentes quantum in Domino poſſumus ab omni mundano tumultu, & incurſu vendicare, pacem, & concordiam inter ipſas cuſtodire, & iter quo gradiuntur à patre Mendacij omninò præcludere, quod vero ad Deum conducit expedire, & ab impedimentis tutum reddere. Quare quæ olim à Sac. Canonum Conſt. Apoſt. ſacrique Conc. Trid. decretis, ac demum ordinationibus Sacr. Congr. ſuper negotijs Regular. factis, & Anteceſſoribus noſtris, rebuſque conſeqnenter communicatis omninò volumus obſeruari in ijs, in quibus fuerunt con-

ceſſæ, nec aliquid immutari, imò ſi quid contra factum fuerit in integrum reſtitui, ac ad priſtinam earum formam reduci volumus, & redacta declaramus, ſimiliter, & quæ aſſecuta fuere in prima Synodo Prouinciali quo ad perſonas, quæ ſepta Monaſterij, vt proprijs fungantur muneribus facultate à nobis, vel à Vicario ad id deputato obtenta erũt ingreſſuri, quam nolumus eis ſuffragari ante, vel poſt Solis ortum, vel occaſum, & forma in eis præſcripta non ſeruata. Et quæ circa perſonas, quæ ad colloquendum cum eis ſunt Patres, Matres, fratres, ſorores, & nepotes, intra tamen annos pubertatis cæteris omnibus alijs excluſis pœna excommunicationis latæ ſententiæ appoſita in contrafacientes, quam denuò innouamus, abſque licentia in ſcriptis à nobis obtinenda, vel à quibus Monialium cura, vel mulierum collegialiter viuentium fuerit demandata, quæ ſemper erit ànte Solis occaſum, nec tempore quo Sacroſanctę Miſſę celebrãtur, vel quando ſacra Communione fuerint refectæ, & à colloquutorijs ordinarijs, & ſi aliter contingerit obtineri, ſubreptitias declaramus.

De Vſuris. Cap. XXI.

VSuræ crimen Deo, & naturæ inuiſum in Diœceſi noſtra pullulare maximè dolemus, illudque quantum cum Deo poſſumus coercere ſatagentes contra yſurarios, & alios, qui illicitos contractus ineunt, Notarios etiam, qui de contractibus talibus rogantur ſententiam excommunicationis proferimus ipſo iure incurrendam, ſiuè vſura ſit expreſſa, ſiuè palliata.

Vt autem contractus vſurarij liqueant, nec detur tergiuerſationi locus, infraſcriptos contractus vſurarios, & illicitos declaramus.

Ex pecunia mutuata aliquid vltrà ſorte accipere, quamuis pecuniæ ſint pupillarum, vel Viduarum, ſiuè loci pij, ſeù pauperum perſonarum non habentium aliud, vndè viuant.

Sęricum, triticum, vinum, oleum, aut aliud ſimile antè tempus minoris emere ob anticipatam ſolutionem, quam colle-

collecta ſint valitura,& generaliter rem vendere plus iuſto pretio ob dilatam ſolutionem,vel vtilius emere ob ſolutionem anticipatam.

De vſuris in ſocietate animalium extat conſtitutio fel. record. Sixti Papæ V. 45. in ordine nouiſſimi Bullarij, quæ incipit *Deteſtabilis*.

De vſuris verò circa cambia extat conſtitutio fel. record. Pij V. quæ eſt 118. & incipit *In eam*..

De Cenſuris.
Cap. XXII.

SAcrorum Canonum veſtigijs inhærentes litteras ſinè nomine, ſeù alterius nomine facto, vel ſuppoſito, vti calumnioſas, & improbas, malique exempli improbamus, & deteſtamur, atq; ideo ſcelus hoc in Diœceſi noſtra frequentiſſimum, & ex quo innumera mala naſcuntur abolere quàtum cum Deo poſſumus cupientes, diſtrictè præcipimus, nè quis eccleſiaſticus, vel ſæcularis, etiam ſub zeli, & charitatis ſpecie, ſeu alio quouis prætextu, vel colore litteras, aliaſq; ſcripturas, ſine proprij nominis ſpecificatione ſcribere, ſeù dictare, vel ſcriptas, aut dictatas mittere, ſeu publicare præſumat, ſub pęna quoad laicos excommunicationis ipſo iure, cuius abſolutionem nobiſmetipſis reſeruamus, quo verò ad eccleſiaſticas perſonas, præter eamdem excommunicationis ſententiam, pęnam etiam ſuſpenſionis à Diuinis, & falſi eo ipſo incurrant.

Alloquentes cum Monialibus etiam de rebus licitis, ſinè noſtra, ſeù Vicarij noſtri licentia ſint ipſo iure excommunicati. Alloquentes verò, vel litteras mittentes eiſdem de rebus turpibus, præter eamdem excommunicationis pęnam incapaces reddantur per decennium ad obtinendam in futurum licentiam alloquendi cum Monialibus etiam conſanguineis in primo gradu.

Homicidium appenſatè committentes, ſeù cōmitti mandantes, auxiliantes, vel conſulentes ſint ipſo iure excōicati.

Item deponentes falſum in iudicio tàm criminali, quàm ciuili, aut ſcripturas falſificantes etiam contra fiſcum, ſeù teſtibus, aut ſcripturis falſis vtentes.

Iudices

Iudices etiã, Actorum Magiſtri, Notarij, aut Scribæ tàm Eccleſiaſtici, quàm ſæculares dictantes, ſeù ſcribentes aliter quàm rei, vel teſtes deponunt in ſubſtantia, ſint ipſo iure excommunicati.

Confeſſarij rem turpem habentes cum his, quorum confeſſiones quandoque audierunt, à facultate confeſſionis cenſeantur ipſo iure ſuſpenſi.

Qui legitimo impedimẽto ceſſante, legata pia intrà tempus à teſtatore ſtatutum non ſoluerunt, & Notarij, qui legata nobis non reuelarunt intrà menſem à die obitus teſtatoris, & publicati teſtamenti, ſint ipſo iure excommunicati.

Quas cenſuras quater ſaltim in anno, videlicet prima die Dominica Ianuarij, Aprilis, Iulij, & Octobris inter Miſſarum ſollemnia populo publicari præcipimus, ſub pœna Parochis decem ducatorum locis piis applicandorum pro prima vice, pro alijs verò arbitrio noſtro infligenda contumaciæ qualitate penſata.

Reliquas verò cenſuras in Sacris Canonibus, vel Pontificum conſtitutionibus non comprehenſas, ab anteceſſoribus noſtris inflictas caſſamus.

Caſus reſeruati.
Cap. XXIII.

1 Blaſphemia in Deum, & Beatiſſimam Virginem.

2 Inceſtus in primo, & ſecundo conſanguinitatis gradu, ex legitimis nuptijs prouenientes, ità vt maſculos tãtùm afficiat.

3 Peccatum cum Brutis, item & ſodomiticum à puberibus cum maſculo, vel fœmina [illegible]s commiſſum.

4 Stuprum cum Virgine per vim, aut ſub promiſſione de ea in vxorem ducenda, vel dotanda, quouſque promiſſioni non ſatisfaciat.

5 Concubinatus vltrà duos menſes.

6 Verberantes Patrem, ſiuè Matrem.

7 Incendiarij, & arborum fructiferarum inciſores contrà Domini voluntatem.

8 Qui decimas Parocho, vel debita locis pijs non ſoluerunt, vel ſcripturas, àliaque documenta ad Eccleſias, locaque pia ſpectantia pęnes ſe detinent.

9 Parochi, qui concubinarios propriæ Parochiæ ſaltem tempore Paſchali non reuelant.

10 Falſa referentes ſuperiori, ſeu inter amicos, & diſcordiarum cauſam excitantes.

Cum autem caſunm reſeruatio ad ædificationem, non ad deſtrúctionem tendant, eo vſque progredi non debet, vt pęnitentes à Parochis abſolutionem obtinere diſparantes omninò, confiteri negligant, aut confeſſionem longius protrahant, quare cum abeſſe à Dięceſi pro ſeruitio Sacræ Venerabilis Inquiſitionis teneamur, facultatem abſoluendi à primo, ſecundo, tertio, & quarto concedimus infraſcriptis.

In Ciuitate.

D. Antonio Quatrimano Decano.
D. Ioſepho Ruſſo Canonico.
D. Mutio Peluſio Theologo.
Reu. Priori Sancti Dominici, quando eſt Magiſter in Theologia.
Reu. Guardiano S. Franciſci Minoris obſeruantiæ, quando eſt Theologus.
Reu. Patri Rectori Societatis Ieſu.
Reu. Patri Rectori Clericorum Regularium.
Alijſque in Ciuitate, vel Dięceſi, arbitrio noſtro, ſeù Vicárij noſtri pro tempore exiſtentis.

Officiales præſentis Synodi. *Cap. XXIIII.*

Promotor fiſcalis D. Franciſcus Tanus Canonicus.
Secretarius D. Ioſeph Ruſſus Canonicus.
Notarius Abb. Annibal Naſca.
Magiſter Ceremoniarum. Antonius Cappa.

Theo-

Theologi, & Iuris periti cum voto conſultiuo tantum.

ANtonius Quadrimanus Decanus.
Magiſter Hieronymus ab Alto Monte Prior Sancti Dominici.
Pater Antonius de Murano Cuſtos Minorum Obſeruantiæ.
Pater Franciſcus Spinellus Ordinis Cappuccinorum.
Pater Bernardinus Caualcante Societatis Ieſu.
Pater Ambroſius Tripaldi Clericus Regularis.

Flauius Cozzolinus Hieronymus Quadrimanus Pompeus Sanblaſius Flaminius Garofalus Angelus de Matera Ioannes Bombinus	V.I.D.

Examinatores Synodales.

D. Antonius Quadrimanus Decanus.
D. Fuluius Sirſalis Archidiaconus.
D. Ioannes Leonardus Beninuentre Cantor.

D. Ioſeph Ruſſus. D. Franciſcus Thanus. D. Petrus Vincentius de Aragona. D. Achilles de Nocte. D. Timotheus Valenti.	Canonici.
D. Claudius Caualcante D. Hyacinthus de Piro. C. Io. Antonius Thanus D. Cæſar Gargani D. Robertus Cannatarius D. Marſilius de Moyo D. Io. Hieronymus Quadrimanus D. Donatus Coſehus	Sacerdotes.

D. Petrus Belmon'

D.Simeon Palatius.
D.Emmanuel Peluſius Ordinis Ciſterſienſis Abb.S.Ioannis de Flore.
Pater Franciſcus Spinellus Ordinis Cappuccinorum.
Pater Anellus Framaſius Rector Collegij Societatis Ieſu.

Qui omnes præſtiterunt iuramentum in manibus eiuſdem Illuſtriſſimi Domini Archiepiſcopi.

Deinde fuit lectum Decretum S.Conc.Trid.ſeſſ.24.cap.18. & ſeſſ.25.cap.10.de reform.Pro quorum executione fuerunt electi

Iudices Synodales.

D.Antonius Quadrimanus Decanus.
D.Fuluius Sirſalis Archidiaconus.
D.Io.Leonardus Benuentre Cantor.
D.Io.Dominicus Belmonte Canonicus.
Qui omnes præſtiterunt iuramentum.

Demum fuerunt electi infraſcripti teſtes Synodales.

In Ciuitate Conſentiæ

D.Leonardus Benuentre Cantor.
D.Hieronymus Auerius.
D.Io.Seuerinus Canonicus.
D.Achilles de Nocte Canonicus.
D.Hyacinthus Tabularius.

In Ciuitate Montalti,

D.Franciſcus Geruaſius Cantor.

In Ciuitate Paulæ, alijsque partibus maritimis

D.Simeon Samnutus.

In Terra Laci.

D.Hieronymus de Malta.

In Terra Rendarum, Domanici Caruleorum, & Mendicini.

D.Robertus Cannatarus.

In Baiulatione Grimaldi, Altiliæ, Belſiti, & Maliſi.

D.Ioannes Mantuanus.

In Terra Carpanſani.

D.Philippus Mantuanus.

In Terra Roblani, & Mangoni.

D.Marcellus Siciliæ.

In Baiulatione Paterni,& Depiniani.

D.Fuluius Bombinus.

In Baiulatione Filleni, Apriliani,& Domnici.

D.Io.Bernardinus de Aragona.

In Baiulatione Petrafictæ

D.Decius Gliuerius.

In Baiulatione Pedaci, Spezzani Magni, & Spezzani parui.

D.Albinius Cannata.

In Baiulatione Cœlici,& Robeti.

D. Saluator Arnonus.

In Baiulatione Caſtilionis, Corno,& Zumpano.

D.Lutius de Arangia.

In Terra Sancti Ioannis de Flore.

D.Franciſcus de Pirro.

Quibus habitis in eadem Eccleſia Metropolitana, Conſentina, idem Illuſtriſs.& Reuerendiſs. Dominus Antonius Ricciullus Archiepiſcopus pro Congregatione habenda ſolium Archiepiſcopale conſcendit.

E re-

E regione ipſius Illuſtr. Domini ſedit in ſedili Admodũ Illuſtris,& Reuerendus Dominus Antonius Quadrimanus I.V.D. Vicarius Generalis Conſentinus, ante quem erat tabula panno ſerico cooperta, aſſiſtentibus ſibi prædictis Iudicibus Synodalibus, Promotore fiſcali, & Notario, cum Secretario Synodi.

Iu ſcamnis verò circũcirca aſſidebant Conſultores Theologi,& Iuriſperiti.

In qua Congregatione fuerunt propoſitæ plurimæ cauſæ ad Synodum pertinentes,& à ſupradictis maturè diſcuſſæ,& fuit tandem concluſum, prout in ſupradictis decretis latius continetur. Quæ decreta omnia alta, & intelligibili voce fuerunt per eundem Secretarium lecta, & publicata de verbo ad verbum.

Et interrogata Synodo, omnes reſponderunt. Placet.

Quibus omnibus peractis, Illuſtriſs. Dominus Archiepiſcopus benedictionem ſolemniter dedit,& ſic fuit dimiſſa Synodus.

F I N I S.

Imprimatur.

Alexander Ruſſus Canon. Vic. Gen.

VAI
1528216

162
8
33